

چکیده

مقدمه: سرطان های دستگاه گوارش از سرطان های شایعی می باشد که با مرگ و میر بالایی همراه است. سنجش کیفیت زندگی بیماران مبتلا به تومورهای GIST نه تنها امکان ارزیابی اثر متغیر های بیماری و درمان را بر کارکرد بیماران به دست می دهد، بلکه ما را قادر میسازد تا اثر مداخلات در جنبه های مختلف کیفیت زندگی را در بیماران مبتلا به تومور GIST بررسی نماییم.

مواد و روشها: این مطالعه از نوع مقطعی- تحلیلی بوده، اطلاعات از بیماران مبتلا تومورهای استرومایی لوله گوارش مراجعه کننده به بیمارستان ولایت استان قزوین از طریق سه پرسشنامه جمع آوری شد. متغیرهای دموگرافیک، و متغیرهای بالینی در قالب پرسشنامه ۱ مورد ارزیابی قرار گرفت. پرسشنامه ۲ (QLQ) که ۸ حیطه علائم و ۵ حیطه عملکردی و یک حیطه کلی کیفیت زندگی را اندازه گیری میکند. پرسشنامه ۳ (EORTC, QLQ- GINET 21. V.3) که پرسشنامه اختصاصی جهت بررسی کیفیت زندگی در مبتلایان به GIST است و به بررسی ۳ حیطه علائم غدد درون ریز و ۵ حیطه علائم گوارش و ۲ حیطه علائم ناشی از درمان و ۳ حیطه علائم عملکرد اجتماعی و ۳ حیطه علائم نگرانی های مربوط به بیماری و عملکرد جنسی میپردازد.

یافته ها: نتایج حاصل از پرسشنامه دموگرافیک نشان داد بیشتر مبتلایان به GIST را متاهلین بازنشسته با سطح درآمد بیش از ۲ میلیون با سطح سواد کمتر از ابتدایی تشکیل میدهند و میانگین کیفیت زندگی بیماران در حد متوسط می باشد ($56/9 \pm 25/3$). بررسی تحلیلی، ارتباط معنی داری را بین فاکتور سن، جنسیت، سطح تحصیلات، شغل، سطح درآمد، نوع سرطان، سابقه خانوادگی سرطان، رفتارهای بهداشتی و موقعیت تومور با کیفیت زندگی بیماران مبتلا به GIST نشان نداد. در بررسی اثر همزمان متغیرهای دموگرافیک و ویژگیهای بالینی بیماران بر کیفیت زندگی نشان داد متغیرهای وضعیت تاهل ($p=0/024$) و میزان تمایز یافتگی تومور ($p=0/014$) به طور معناداری در افزایش کیفیت زندگی موثر می باشند ($p<0/05$). در بین فاکتورهای حیطه عملکردی، عملکرد اجتماعی اثر معناداری دارد و باعث افزایش کیفیت زندگی می شود ($p=0/017$).